

Dr Robert A. Peterson, Zbawcze dzieło Chrystusa, sesja 11, Zbawcze wydarzenia, część 3, Główne wydarzenia, Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat Zbawczych Dzieł Chrystusa. To jest sesja 11, Zbawcze Wydarzenia, Część 3, Główne Wydarzenia, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa.

Studiujemy Zbawcze Dzieło Chrystusa.

Zbadaliśmy dwa podstawowe warunki wstępne, a mianowicie Wcielenie naszego Pana i Życie Bez Grzechu. Teraz przechodzimy do sedna wydarzeń w Jego Zbawczym Dopełnieniu, to jest Jego Śmierci i Zmartwychwstaniu. Śmierć Chrystusa, zacznę od cytatu Jima Packera, który niedawno odszedł, aby być ze swoim Panem.

Miłość Boga do grzeszników została wyrażona darem Jego Syna, aby został ich Zbawicielem. Miarą miłości jest to, ile jest dane, daje. A miarą miłości Boga jest dar Jego jedyne Syna, aby stał się człowiekiem i umarł za grzechy, i w ten sposób stał się jedynym pośrednikiem, który może nas doprowadzić do Boga.

Nic dziwnego, że Paweł mówi o miłości Boga jako o wielkiej i przemijającej wiedzy. Efezjan 2, 4, 3, 19. Czy kiedykolwiek istniała tak kosztowna hojność? Paweł twierdzi, że ten najwyższy dar jest sam w sobie gwarancją każdego innego.

Cytat, On, który nie oszczędził własnego syna, ale wydał go za nas wszystkich, jakże nie miałby z nim darować nam wszystkiego? Rzymian 8:32. Autorzy Nowego Testamentu stale wskazują na krzyż Chrystusa jako koronny dowód realności bezgranicznej miłości Boga. Słowa JI Packera brzmią prawdziwie.

Kiedy Ewangelie opisują wydarzenie śmierci Chrystusa, cytują przede wszystkim dwa fragmenty ze Starego Testamentu, Psalm 22 i Izajasza 53. Wspomniałem o tym mimochodem i przechodzę do rozważań nad odkupieńczym znaczeniem zbawczej śmierci Chrystusa. Chciałbym przewidzieć sześć obrazów zbawczego osiągnięcia Chrystusa, sześć obrazów zbawczego osiągnięcia Chrystusa, którymi zajmiemy się jutro, jeśli Pan pozwoli.

Jeszcze jedno zdjęcie. Teraz przedstawię zdjęcia i podam jeden fragment dla każdego ze zdjęć. Och, przepraszam.

Huh, dałem ci ten slajd. I oto jesteśmy. Przejdziemy przez to o wiele bardziej szczegółowo, ale pomyślałem, że dobrze byłoby teraz, myśląc o zadośćuczynieniu naszego Pana, wprowadzić te obrazy.

Chrystus jest naszym prawnym zastępcą. Zostaliśmy potępieni przez prawo przed sprawiedliwym Bogiem. Chrystus na krzyżu cierpi karę prawa w naszym miejscu, abyśmy mogli być usprawiedliwieni.

Izajasz 53:11, Rzymian 3:25-26, Galacjan 3:13, Kolosan 2:14, 1 Piotra 3:18, 1 Jana 2:2 i 4:10. Tak naprawdę, nie będę jeszcze otwierał żadnego z fragmentów. Zrobimy to w przyszłości. Po prostu przedstawię tematy i zacytuję fragmenty.

Chrystus jest naszym zwycięzcą. Przecistawiali się nam Szatan i jego demony, wrogowie o wiele potężniejsi od nas. Chrystus staje się jednym z nas, aby pokonać tych wrogów w swojej śmierci i zmartwychwstaniu.

Izajasz 52:13, 53:12, Jan 12:31, Kolosan 2:15, Hebrajczyków 2:14 i 15. Chrystus jest naszym odkupicielem. Sprzeciwiali się nam Szatan i jego demony.

Przepraszam, już to zrobiłem. Chrystus jest naszym odkupicielem. Byliśmy zniewoleni grzechem, ale Chrystus, płacąc cenę okupu w swojej śmierci, wyzwala nas z niewoli ku wolności, z niewoli grzechu i wyzwala nas ku wolności synów i córek Boga.

Marek 10:45, Łukasz 9:31, Dzieje Apostolskie 20:28, Efezjan 1:7. Chrystus jest naszym pojednawcą. Byliśmy odłączeni od Boga z powodu naszych grzechów. Chrystus umiera, aby zaprowadzić pokój między Bogiem a nami i przywrócić nam społeczność z Bogiem.

Rzymian 5:10. Chrystus jest naszym drugim Adamem. W upadku naszego pierwszego ojca Adama utraciliśmy cześć i panowanie i staliśmy się poddani śmierci i potępieniu. We wcieleniu Syn Boży staje się drugim człowiekiem, ostatnim Adamem, który przez swoje posłuszeństwo aż do śmierci i zmartwychwstanie przywraca korzyści stworzenia i usprawiedliwia nas.

Rzymian 5:18.19, Hebrajczyków 2:9. Chrystus jest naszą ofiarą. Zostaliśmy zbezczeszczeni grzechem i nie mogliśmy zbliżyć się do Boga. Chrystus, nasz wielki arcykapłan, ofiarowuje siebie jako wyjątkową ofiarę dla Boga, oczyszczając nas z grzechu i umożliwiając nam przychodzenie do obecności Boga z szacunkiem i śmiałością.

Izajasz 52:15, 53:10, Jan 1:29, Jan 1:36, Jan 17:19, Efezjan 5:2. Temat ofiarniczy jest wszędzie. Hebrajczyków 1:3, 2:17 i wiele innych w rozdziałach 9 i 10. 1 Piotra 1:2, 1 Piotra 1:18-19, 1 Piotra 2:24, 1 Jana 1:7, Objawienie 1:5, 5:6, 7:12, 12:11, 13:8. Sześć głównych obrazów zbawczego osiągnięcia Chrystusa.

Jest ich więcej niż sześć, ale jest sześć głównych. A żebyśmy się nie pomylili, chciałbym powiedzieć, że sześć obrazów naprawdę mówi to samo. Sześć mówi, że byliśmy zgubieni w grzechu, a Chrystus nas zbawił.

Nie mówią nic innego, ale mówią to. W rzeczywistości Biblia mówi nawet, że byliśmy zgubieni w grzechu, a Chrystus czasami nas zbawiał. Ale maluje również te obrazy, aby opisać tę samą rzeczywistość.

Ludzie są zgubieni w grzechu, a Bóg zbawia ich przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Moje pytanie brzmi, dlaczego istnieje taka mnogość obrazów? Dlaczego po prostu nie powiedzieć, że za każdym razem Jezus zbawiał tych grzeszników, umierając na ich miejscu i zmartwychwstając? Ponownie, czasami Pismo mówi o tym, ale często maluje te obrazy. Wersety, które zacytowałem, pokazują liczne wystąpienia tych różnych tematów. Dlaczego mnogość obrazów zbawczego dzieła Chrystusa? Kilka odpowiedzi.

Po pierwsze, z powodu mnogości obrazów grzechu zostaliśmy potępieni i potrzebowaliśmy prawnego zastępcy. Byliśmy uciskani przez siły duchowe o wiele większe od nas i potrzebowaliśmy obrońcy. Byliśmy związani grzechem, niewolnikami grzechu i potrzebowaliśmy odkupiciela.

Byliśmy odłączeni od Boga z powodu naszych grzechów i potrzebowaliśmy kogoś, kto by nas pojednał, kogoś, kto by nas pojednał. Byliśmy poddani śmierci i potępieniu z powodu grzechu Adama. Potrzebowaliśmy drugiego Adama, aby przywrócić to, co pierwszy Adam utracił.

Byliśmy zbezczeszczeni przed świętym Bogiem. Używając języka trądu, byliśmy nieczyści. A Chrystus, nasz wielki arcykapłan i ofiara, ofiarował samego siebie Bogu, aby nas oczyścić, aby nas oczyścić.

Tak więc wielość obrazów zadośćuczynienia odpowiada wielości obrazów grzechu. To znaczy, że Bóg przedstawia grzech w kolorze, nie tylko czarno-białym, i przedstawia zadośćuczynienie również w tym samym kolorze. Po drugie, wielość obrazów zbawczego dzieła Chrystusa podkreśla wspaniałość tego zbawczego dzieła.

Należy spojrzeć na to z różnych perspektyw, aby Bóg mógł otrzymać małą część pochwały, chwały i oddania, na które zasługuje od swojego ludu. Ponadto fakt, że istnieje wiele obrazów krzyża i pustego grobu, jest Bożym postanowieniem, aby służyć tym, którzy są w potrzebie, ponieważ czasami jeden z tych obrazów jest bardziej pomocny dla kogoś, zagubionego jako niezabawionej osoby lub jako zmagającego się chrześcijanina, który potrzebuje Bożej pomocy. Podam przykład.

Kiedyś, będąc profesorem seminarium, dawałem zadanie. Wybierz jedno z wydarzeń Jezusa lub jedno z jego zdjęć z jego zbawczej pracy i powiedz, jak pomogłoby ci to w twojej obecnej sytuacji duszpasterskiej w poprzedniej lub, jeśli Bóg pozwoli, w przyszłej. Miałem studenta, który posługiwał w śródmieściu St. Louis z dziećmi z różnych środowisk i wybrał bezgrzeszne życie Jezusa i obraz Chrystusa jako drugiego Adama.

Powiedział, że wszystkie te dzieci w mojej klasie szkółki niedzielnej lub w jego grupie młodzieżowej, cokolwiek to było, wszystkie wierzyły, że Jezus jest Bogiem i bały się Go. Nie mogły się z Nim utożsamić. Powiedział, ale kiedy studiowaliśmy fakt, że Jezus był kuszony i cierpiał podczas pokusy, ale nigdy nie uległ pokusie, nabrali nowego szacunku do Jezusa i poczuli się bliżej Niego, mogli się z Nim utożsamić, ponieważ powiedzieli, że On może się z nami utożsamić.

On naprawdę stał się jednym z nas. I był w stanie przedstawić im ewangelię w tym obrazie nowego stworzenia drugiego Adama. Nawet gdy Jezus umarł i zmartwychwstał, musieli zaufać mu jako temu, który umarł i zmartwychwstał, i znali go jako swojego Pana i Zbawiciela.

Widział prawdziwą płodność. Ironicznie, wcale się tego nie spodziewał. Nie musiał argumentować za boskością Chrystusa.

Wierzyli, że Jezus jest Bogiem, i z tego powodu czuli się od Niego oddaleni. Był niedostępny, ale czuli, że jest blisko nich, gdy myśleli o Jego człowieczeństwie i kuszeniu. Jego wynik w postaci bezgrzeszności wskazywał im na Jego krzyż jako jedyne źródło zbawienia, nie tylko świata, ale także ich własnego zbawienia, gdy ci młodzi chłopcy zwrócili się do Chrystusa, drugiego i ostatniego Adama i Odkupiciela świata.

Zajmiemy się znacznie bardziej dziełem Chrystusa, ponieważ to właśnie śmierć Chrystusa jest uosobieniem Jego zbawczego dzieła, nigdy nieoddzielonego od pustego grobu, gdy mówimy o obrazach tego, jak nas zbawił. Dlatego nie będę się teraz rozwodził nad śmiercią Chrystusa, ale rozważymy ją w kontekście tych sześciu obrazów. Obrazu prawa, zwycięstwa, odkupienia, pojednania, drugiego Adama, a także obrazu kapłańskiej ofiary.

Przechodzimy zatem do zmartwychwstania Chrystusa, z którym nie jesteśmy tak dobrze zaznajomieni, jeśli chodzi o odpowiedź na pytanie, w jaki sposób ten aspekt jego dzieła nas zbawia? Howard Marshall, słynny brytyjski uczyony Nowego Testamentu, napisał te słowa. Jest niezwykłym faktem, że istnieje wiele monografii na temat teologii śmierci Chrystusa, ale bardzo niewiele w porównaniu z teologią jego zmartwychwstania. W tej ostatniej grupie pism uwaga była poświęcona głównie historyczności zmartwychwstania Chrystusa i jego znaczeniu w odniesieniu do przyszłego zmartwychwstania wierzących.

Zainteresowanie koncentruje się również na roli zmartwychwstania w odniesieniu do obecnego nowego życia wierzących, ale pomija się, w jaki sposób jest to wydarzenie zbawcze. Rzeczywiście, nie jest to wydarzenie zbawcze. Jego słowa brzmią prawdziwie.

Mogę zliczyć ponad 50 książek w mojej osobistej bibliotece traktujących o zadośćuczynieniu, jakim jest krzyż Chrystusa, i bardzo niewiele, być może książek, które mógłbym zliczyć na palcach jednej ręki, które traktują o zbawczym znaczeniu Jego zmartwychwstania. Zmartwychwstanie Pana Jezusa Chrystusa zbawia. Sercem Jego zbawczego dzieła jest Jego śmierć i zmartwychwstanie.

Kiedy Paweł podsumowuje ewangelię w 1 Liście do Koryntian 15, obejmuje ona oba, cytuję, bo przekazałem wam przede wszystkim to, co i ja otrzymałem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z tym, że został pogrzebany i że zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem. 1 List do Koryntian 15, 3 i 4. Zauważ, że zarówno śmierć, jak i zmartwychwstanie Chrystusa są zgodne z Pismem i że ewangelia obejmuje oba. Zmartwychwstanie Jezusa zbawia.

To nie jest wspólny grunt, więc może być dla ciebie trudniejsze do zrozumienia. Dlatego poświęcę więcej czasu na wyjaśnienie fragmentów, niż potrzebowałbym na wyjaśnienie, w jaki sposób jego śmierć zbawiła. Przegląd. Zmartwychwstanie Chrystusa przynosi usprawiedliwienie i przebaczenie.

Prawdopodobnie masz już dość słuchania, jak to mówię, ale będę to powtarzać. Nie poza krzyżem, ale wraz z krzyżem, zmartwychwstanie Chrystusa przynosi usprawiedliwienie i przebaczenie. Numer dwa, przynajmniej w jednym fragmencie, ustanawia pokój z Bogiem.

To podstawa pojednania, oczywiście, z jego śmiercią. Co najważniejsze, zmartwychwstanie Chrystusa, jeśli policzysz nosy, jeśli policzysz fragmenty, dominująca prawda w odpowiedzi na pytanie, jak zmartwychwstanie Jezusa zbawia? Odpowiedź brzmi: ukrzyżowany i teraz zmartwychwstały zbawia, inauguruje nowe stworzenie Boga. Zarówno odrodzenie teraz jako wynik jego zmartwychwstania, jak i nasze przyszłe zmartwychwstanie dla życia wiecznego na nowej ziemi.

Zmartwychwstanie i przemiana w ciała zmartwychwstania jest wynikiem zmartwychwstania Jezusa. W ten sposób jego zmartwychwstanie nas zbawia. Przynosi usprawiedliwienie, przebaczenie i pojednanie, a także inauguruje nowe stworzenie.

Zmartwychwstanie Jezusa przynosi usprawiedliwienie i przebaczenie. Kiedy Paweł podaje podstawę, dla której Bóg ogłasza grzeszników sprawliwymi w Liście do Rzymian, wskazuje przede wszystkim na krzyż Chrystusa. Widzieliśmy to w Liście do

Rzymian 3:25-26, gdzie Bóg przedstawił Chrystusa Jezusa jako przebłaganie przez swoją krew.

W Rzymian 5:18-19 podstawą usprawiedliwienia jest posłuszeństwo Chrystusa aż do śmierci, Jego jedyny akt sprawiedliwości na krzyżu. Paweł skupia się na krzyżu, gdy mówi o usprawiedliwieniu, ale nie pomija zmartwychwstania Jezusa. W jednym fragmencie Rzymian apostoł łączy krzyż i pusty grób.

Sprawiedliwość, cytując, będzie poczytana nam, którzy wierzymy w tego, który wskrzesił z martwych Jezusa, naszego Pana, który został wydany za nasze grzechy i wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia. Rzymian 4:23 do 25. Tutaj radzenie sobie z naszymi grzechami i naszym usprawiedliwieniem nie są dwoma oddzielnymi błogostawieństwami, ale jednym sposobem mówienia o tej samej rzeczy.

Ponieważ usprawiedliwienie można wyrazić jako pozytywne przypisanie sprawiedliwości wierzącemu grzesznikowi, Rzymian 4:3 do 5, wśród innych fragmentów. Można je również wyrazić jako nieprzypisanie grzechu wierzącemu grzesznikowi, Rzymian 4:6 do 7. Tak więc, gdy Paweł mówi, że Jezus został wydany za nasze grzechy, ma na myśli, że jego odkupieńcza śmierć była konieczna dla naszego usprawiedliwienia. Gdy mówi, że Jezus został wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia, ma na myśli, że triumfalne zmartwychwstanie Jezusa było konieczne dla naszego usprawiedliwienia.

Zarówno śmierć, jak i zmartwychwstanie Jezusa są konieczne, aby grzesznicy zostali usprawiedliwieni przed świętym Bogiem. Śmierć Jezusa jest podstawą naszego usprawiedliwienia, ponieważ On, nasz zastępca, umarł w naszym miejscu, płacąc karę, której my nigdy nie moglibyśmy zapłacić. Służy również jako nasz zmartwychwstały Pan i przedstawiciel.

On nie jest naszym zastępcą w swoim zmartwychwstaniu. Nie został wskrzeszony zamiast nas, ale reprezentuje nas jako nasz Pan. On jest tym, który żyje w naszym imieniu.

To prawda przynajmniej w dwóch znaczeniach. Mogę to powiedzieć szczerze: o wiele łatwiej jest wyjaśnić, w jaki sposób śmierć Jezusa zbawia nas w usprawiedliwieniu, niż w jaki sposób czyni to Jego zmartwychwstanie. Ale Paweł mówi, Rzymian 4, 25, i musimy spróbować z tym pracować i spróbować to zrozumieć.

Dwa znaczenia. Po pierwsze, zmartwychwstanie Chrystusa świadczy o skuteczności Jego śmierci, prawdzie, którą już znaleźliśmy, jak powiedziałem wcześniej. Jak wyjaśnia CEB Cranfield, wielki komentator Listu do Rzymian, „ponieważ to, co było konieczne z powodu naszego grzechu, było przede wszystkim odkupieńczą śmiercią Chrystusa.

A jednak, gdyby po jego śmierci nie nastąpiło zmartwychwstanie, nie byłoby to potężne dzieło Boga dla naszego usprawiedliwienia. Po drugie, zmartwychwstanie Jezusa zbawia nas, ponieważ Ten, który umarł za nas, zostaje uwolniony od śmierci przez Boga. Jego zbawcza śmierć i zbawcze zmartwychwstanie są powodami, dla których Bóg uwolni nas również od śmierci.

James Dunn wyjaśnia w swoim komentarzu do Rzymian: „związek między usprawiedliwieniem a zmartwychwstaniem Jezusa podkreśla jego istotę, że usprawiedliwiająca łaska Boga jest w całości pokojem z Jego twórczą, dającą życie mocą. Jak zobaczymy, Jego zmartwychwstanie jest podstawą i gwarancją naszego zmartwychwstania do życia wiecznego w dniu ostatecznym. Zmartwychwstanie Jezusa przynosi usprawiedliwienie”.

Przynosi również odpuszczenie grzechów. Przejdę od razu do 1 Koryntian 15. A jeśli Chrystus nie został wskrzeszony, 1 Koryntian 15, 17, wasza wiara jest daremna i nadal jesteście w swoich grzechach.

1 Koryntian 15:17. Dlaczego tak by było? Anthony Thistleton odpowiada: „bez zmartwychwstania Chrystusa, sama śmierć Chrystusa nie ma żadnego odkupieńczego, odkupieńczego ani wyzwającego skutku w odniesieniu do ludzkiego grzechu”.

Ponieważ Jezus, nasz boski ludzki przedstawiciel, nie tylko umarł za nas, ale także żyje jako zwycięzca grzechu w grobie, zbawia do końca wszystkich, którzy przychodzą do Boga przez niego. Jezus złożył ofiarę kapłańską w niebie. Powiązana prawda jest nauczana w Liście do Hebrajczyków 7:23, 25.

W przeciwieństwie do starotestamentowych kapłanów, którzy umarli i zostali zastąpieni przez swoich potomków, Chrystus, cytuję, posiada swoje kapłaństwo na stałe, Hebrajczyków 7:24. Dlaczego? Cytuję, ponieważ trwa na zawsze, blisko, cytuję, jako zmartwychwstały. W konsekwencji, cytuję, jest w stanie zbawić do końca tych, którzy zbliżają się do Boga przez niego, ponieważ zawsze żyje, aby wstawiać się za nimi.

Zamknij cytaty, Hebrajczyków 7:25. Kiedy Paweł mówi, kiedy autor do Hebrajczyków mówi, zbaw do końca, oznacza to na zawsze i w każdy inny sposób, jaki możesz sobie wyobrazić. Jego śmierć jest całkowicie wystarczająca, czasowo i w każdy inny sposób, jaki możesz sobie wyobrazić.

Wstawiennictwo, o którym tu mowa, nie jest niebiańską posługą Chrystusa polegającą na modlitwie za świętych. O tym naucza Rzymian 8:34. Jednak wstawiennictwo z Hebrajczyków 7:25 nie wyklucza modlitwy Chrystusa za świętych, ale skupia się gdzie indziej na jego kapłańskiej posłudze dokonywania zadośćuczynienia za grzechy poprzez przelanie krwi.

Autor mówi, że jest w stanie zbawić wszystkich tych, którzy zbliżają się do Boga przez niego, ponieważ zawsze żyje, aby wstawiać się za nimi, Hebrajczyków 7:23. Ma na myśli, że Jezus zbawia swój lud na zawsze, ponieważ nieustannie składa swoją kapłańską ofiarę w obecności Boga w niebie. Zadośćuczynienie, którego dokonał raz na zawsze na krzyżu na Golgocie, jest dostępne na zawsze, ponieważ jako zmartwychwstały, posiada stałe kapłaństwo mocą niezniszczalnego życia.

To cytat i on trwa na zawsze, Hebrajczyków 7:16 i 24. FF Bruce podkreśla ten cytat prawdy, to prawda, że Chrystus umarł i że jego śmierć była istotną kapłańską ofiarą za grzechy człowieka, ale jego śmierć nie była zakończeniem jego kapłaństwa ani momentem przejścia od niego do kogoś innego, jak to było w przypadku kapłanów lewickich, ponieważ powstał z grobu, zwycięzca śmierci, i teraz kontynuuje jako nasza dusza i wiecznie żyjący arcykapłan. Jezus jest naszym arcykapłanem, który zbawia przez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

Zmartwychwstanie Chrystusa dodatkowo ustanawia pokój z Bogiem. Oprócz usprawiedliwienia i przebaczenia, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, które teraz podkreślamy, przynoszą również pokój z Bogiem. Przynoszą również pokój z Bogiem lub pojednanie.

Paweł podkreśla ten zbawczy aspekt dzieła Chrystusa w Rzymianach 5:9 i 10. Werset 10 mówi nam, że jeśli będąc wrogami, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego syna, tym bardziej teraz, gdy jesteśmy pojednani, będziemy zbawieni przez Jego życie. Tutaj Paweł przypisuje pojednanie śmierci Chrystusa, a ostateczne zbawienie przypisuje Jego zmartwychwstałemu życiu.

Jesteśmy pojednani i ostatecznie zbawieni zarówno przez śmierć Chrystusa, jak i Jego zmartwychwstanie. Nie jest jednak oczywiste, w jaki sposób zmartwychwstanie Chrystusa zbawia. Tom Schreiner pomaga nam, a cytuję jego komentarz do Rzymian, w jaki sposób życie Chrystusa zbawia od eschatologicznego gniewu? Pouczające jest przypomnienie paraleli między Rzymianami 5:1 do 11 i 8:18 do 39 w tym momencie.

Dokładniej rzecz ujmując, 8:33 i 34 przedstawiają dwa argumenty, dlaczego wierzący mogą być pewni, że nie zostaną potępieni w dniu sądu. Pierwszy powód jest taki, że Bóg dokonał usprawiedliwienia i nie będzie oskarżał tych, których usprawiedliwił. Po drugie, wierzący są pewni, że unikną potępienia, ponieważ dla nich Chrystus umarł, został wskrzeszony do życia i umarłych i wstawia się.

Tak samo w 5:10, naszym obecnym fragmencie, życiu Chrystusa, prawdopodobnie wskazuje zarówno na Jego zmartwychwstanie, jak i Jego wstawienniczą pracę za wierzących. Jestem pewien, że wskazuje przynajmniej na to pierwsze, na Jego zmartwychwstanie, być może na dwa ostatnie. Odniesienie do śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, mówi Schreiner, przypomina również 4.25, gdzie

zarówno śmierć, jak i zmartwychwstanie Chrystusa są elementami konstytutywnymi usprawiedliwienia wierzącego.

Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa są nierozłączne w dokonywaniu zbawienia. Schreiner ma rację. Nie wolno nam rozdzielać tego, co Bóg połączył, a On połączył śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa nierozłącznie.

Czasami Pismo wspomina zarówno o śmierci, jak i zmartwychwstaniu Jezusa. Tak jest w przypadku Rzymian 5:10, który przypisuje pojednanie zarówno jego śmierci, jak i ostatecznemu zbawieniu, cytuję, cytuję, jego życiu, bliski cytat. Jak dokładnie jego zmartwychwstanie nas ostatecznie zbawia? Odpowiedź wymaga powtórzenia tego, co już omówiliśmy.

Jego zmartwychwstanie zapewnia usprawiedliwienie i przebaczenie oraz gwarantuje stałe kapłaństwo Chrystusa. Odpowiedź ta przewiduje również następną sekcję, która podkreśla główne znaczenie zmartwychwstania Chrystusa w zbawieniu, a mianowicie to. On, w swoim zmartwychwstaniu, inauguruje nowe stworzenie i wszystko, co się z nim wiąże teraz i w przyszłości.

Ta następna sekcja notatek, zmartwychwstanie Chrystusa, inauguruje nowe stworzenie, które pochodzi z mojej książki, *Christ's Saving Work, Salvation Through the Son*, *Saving Work of Christ*. Mój współnik w zbrodni, jak go nazywam, mój współnik w pisaniu, Christopher Morgan, straciliśmy rachubę książek, które wspólnie napisaliśmy na przestrzeni lat. Dzięki Bogu za służbę Panu w kilku seriach i innych projektach.

Zostawię to tak. Ale to bardzo bystry facet. Nie mów mu, że to powiedziałem, ale jest bystrzejszy ode mnie.

Z fotograficzną pamięcią, którą ma również mój obecny partner do pisania, Van Lees. Jak się miewa ten facet? Boże, postaw mnie z tymi facetami. Nie wiem.

Tak czy inaczej, są dobrymi braćmi i mamy dobre koleżeństwo. Ale Morgan jest mądrym ciasteczkiem. I kiedyś powiedział mi, że ten materiał był dla niego tak świeży, że w przygotowaniu do kazań wielkanocnych przeczytał ten materiał, z którego zamierzam zacytować główny pęd, główny pęd, trzy razy, żeby spróbować się w nim zagłębić, żeby wbić go sobie do głowy, bo był tak nowy.

Chociaż potwierdzamy zmartwychwstanie Jezusa, jak w apologetyce, sprzeciwiamy się jedynie liberalnemu zaprzeczaniu jego zmartwychwstaniu. Chociaż słusznie mówimy, że pokazuje i demonstrowa skuteczność krzyża Chrystusa, Paweł przedstawia również Piotra. Zmartwychwstanie Jezusa jako wydarzenie zbawcze samo w sobie, nierozzerwalnie związane z jego krzyżem, oczywiście.

Jednym z moich dicta, jednym z moich powiedzeń, po nauczaniu o rzeczach ostatecznych przez wiele lat, jest to, że każdy główny aspekt rzeczy ostatecznych, których badanie nazywa się eschatologią, każdy główny aspekt eschatologii jest zarówno już, jak i jeszcze nie. Oznacza to, że każdy główny aspekt rzeczy ostatecznych, zbawienia, sądu, życia wiecznego, antychrysta, wszystkiego, o czym możesz pomyśleć, zmartwychwstanie jest zarówno częściowo zrealizowane teraz, jak i spełnione w większym sensie w dniu ostatecznym, po powrocie Chrystusa. I tak jest z nowym stworzeniem.

Nowe niebo i nowa ziemia będą tylko w najpełniejszym sensie, w jeszcze nie, w powrocie Chrystusa i towarzyszących mu wydarzeniach. Ale nowe stworzenie zostało rozpoczęte w zmartwychwstaniu Jezusa z martwych, a wierzący doświadczyli jego rezultatów teraz w odrodzeniu. Podobnie jak każdy inny ważny aspekt rzeczy ostatecznych, nowe stworzenie jest już obecne, obecnie spełnione, a nawet doświadczane przez wierzących, i jeszcze nie.

To wciąż musi się spełnić w najpełniejszym sensie. John, Peter, and Paul brzmi jak grupa muzyczna lub stara grupa; John, Paul, and Peter, Peter, Paul i Mary wszyscy nauczają, nie Mary, wszyscy nauczają, że zmartwychwstanie Jezusa przynosi nowe życie w odrodzeniu grzeszników teraz. Ach, przepraszam.

Nie należy śmiać się z własnej próby złego humoru. Jan, Paweł i Piotr wszyscy nauczają, że zmartwychwstanie Jezusa przynosi nowe życie w odrodzeniu grzeszników. W Jana 11:25, 26 Jezus wypowiada swoje słynne, mówię, mówi do Marty, swoje przejmujące słowa do Marty, siostry zmarłego Łazarza, cytując, Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.

Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. Te wersety są trudne do wyjaśnienia.

Z pewnością przedstawiają Jezusa jako dawcę życia, główny temat czwartej ewangelii. Ukrzyżowany i zmartwychwstały zbawiciel obdarza życie wieczne darem dla swojego ludu i dla każdego, kto w niego wierzy. Najbardziej pomógł mi CH Dodd i jego komentarz do czwartej ewangelii w odniesieniu do interpretacji tego wersetu.

Ja jestem zmartwychwstaniem, powiedział Jezus. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Dodd powiedział, że powinniśmy wziąć dwie części tego wersetu i wziąć pierwszą część 25 i połączyć ją z pierwszą częścią 26 i zrobić to samo z drugą częścią.

Łatwiej jest czytać niż tłumaczyć. Ja jestem zmartwychwstaniem, ktokolwiek we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Jezus wskrzesi wierzących w niego, którzy doświadczą fizycznej śmierci.

Na Jego głos wyjdą z grobów, cytuję, ku zmartwychwstaniu życia, Jana 5, 28, 29. On jest dawcą życia, który da zmartwychwstanie życia swojemu ludowi w dniu ostatecznym. Takie jest znaczenie tych słów.

Ja jestem zmartwychwstaniem, ktokolwiek we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Podążając podobnym schematem, Ja jestem życiem. Biorąc drugą część każdego z Jana 11, 25, 26 i łącząc je, Ja jestem życiem.

Każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze, bliski cytat. Osoby, które ufają Jezusowi w życiu, nie doświadczą drugiej śmierci, piekła. Dzieje się tak, ponieważ Jezus, dawca życia, daje im teraz życie wieczne jako dar.

Jak powiedział w Jana 10, Ja daję im życie wieczne i nie zginą na wieki. Nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Mój Ojciec, który mi je dał, jest większy od wszystkich i nikt nie może ich wyrwać z ręki Ojca.

Ja i ojciec jesteśmy jednością w naszej zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa owcom, Jana 10:28 do 30. Ze słowami Łazarz wychodzi, Jezus, zmartwychwstanie i życie, wskrzesza swego przyjaciela z grobu jako dowód, że jest teraz dawcą życia wiecznego i ma jako znak swojej mocy wskrzeszania umarłych do życia wiecznego, wskrzesił swego przyjaciela Łazarza. DA Carson uchwycił te prawdy, cytuję, tak jak Jezus nie tylko daje chleb z nieba, ale sam jest chlebem życia, Jana 6:27 i 35, tak też nie tylko wskrzesza umarłych w dniu ostatecznym, 5:21, 5:25 i następne, ale sam jest zmartwychwstaniem i życiem.

Nie ma ani zmartwychwstania, ani życia wiecznego poza Nim, według wspaniałego komentarza DA Carsona do Ewangelii Jana, który jest moją ulubioną teologią czwartej Ewangelii. Efezjan 2:4 do 7, na tle strasznego ludzkiego buntu i grzechu, nie znam lepszego miejsca, aby pokazać świat, ciało i diabła jako naszych wrogów niż Efezjan 2:1 do 3, ale na tym tle Paweł mówi, ale Bóg będąc bogaty w miłosierdzie przez wielką miłość, którą nas umiłował, nawet gdy byliśmy umarli w naszych upadkach, ożywił nas razem z Chrystusem. Jezus daje nam teraz życie duchowe, duchowo jednocząc nas ze swoim synem w swoim zmartwychwstaniu.

Zjednoczenie z Chrystusem jest najbardziej wszechstronnym sposobem mówienia o zastosowaniu zbawienia. Bóg duchowo łączy nas ze swoim synem, aby wszystkie jego zbawcze korzyści stały się naszymi. Pojawienie się nowych niebios i nowej ziemi oczekuje drugiego przyjścia Chrystusa.

Jeszcze nie, a czeka na zmartwychwstanie umarłych, które jeszcze nie nastąpiło, ale ponieważ Jezus umarł i zmartwychwstał, Bóg już odrodził grzeszników. Daje im teraz życie wieczne charakterystyczne dla wieku, który ma nadejść. Wierzący są więc anomaliami.

Mamy, według Rzymian 8, życie wieczne w śmiertelnych ciałach, życie wieczne w umierających ciałach. Nie tak to powinno wyglądać, ale na pewno jest lepsze od braku życia wiecznego w śmiertelnych ciałach. W zmartwychwstaniu umarłych będziemy mieć życie wieczne w nieśmiertelnych ciałach.

Kiedy nastąpi cudowna przemiana, kluczowe słowo zmartwychwstania. W dniu, w którym Jezus przyjdzie ponownie, z powodu zmartwychwstania Jezusa, Bóg przemieni nasze pokorne ciała, Filipian 3:20 i 21, aby były podobne do zmartwychwstałego ciała Syna Bożego w chwale, mocy i nieśmiertelności. Ten werset z Filipian faktycznie przypisuje to dzieło samemu Jezusowi, który ma moc podporządkowania sobie wszystkiego.

1 Piotra 1:3, pośród uwielbienia, Piotr przypisuje rolę w odrodzeniu ojcu i synowi. Gdzie indziej Pismo przypisuje słowo i przypisuje rolę odrodzenia duchowi. Wszyscy trzech odgrywają rolę.

Po pierwsze, Ojciec, niech będzie błogosławiony, pisze Piotr, Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, według swego wielkiego miłosierdzia sprawił, że zostaliśmy odrodzeni do żywej nadziei. Ojciec w miłosierdziu planuje i powoduje nasze odrodzenie z powodu swojej woli i swojego miłosierdzia, że jesteśmy odrodzeni. Ojciec planuje, abyśmy zostali odrodzeni, cytuję, przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych, 1 Piotra 1:3. To zmartwychwstanie Jezusa uwalnia boską moc, która powoduje nasze odrodzenie do nowego życia.

Jego zmartwychwstałe życie jest źródłem wiecznego życia, które duch stosuje do nas, chociaż Piotr nie wspomina o duchu w tym miejscu. Duch stosuje go. Ojciec planuje odrodzenie.

Zmartwychwstanie syna jest, syn jest dynamem. Jego zmartwychwstanie jest mocą nowego życia. A duch faktycznie stosuje to życie do nas.

On nas ożywia. Sprawia, że ożywamy dla Boga, wypełniając Boży plan, a my stajemy się ożywieni dla Boga, gdy duch ożywia nas zmartwychwstałym życiem Jezusa. Peter Davids, ekspert od listów powszechnych, mówi o 1 Piotra 1:3. Mówi drogocenną prawdę, cytując, ponieważ Jezus naprawdę rozbija bramy śmierci i teraz istnieje jako nasz żyjący Pan.

Ci, którzy poświęcili się Jemu, mają udział w Jego nowym życiu i mogą spodziewać się pełnego uczestnictwa w nim w przyszłości. Dlatego Jezus, Paweł i Piotr, każdy z nich maluje Chrystusa, każdy punkt, który mogli malować, ale także wskazują na zmartwychwstanie Chrystusa z martwych jako źródło obecnego posiadania przez wierzących życia wiecznego. Ponieważ Jezus nas umiłował, oddał się za nas i pokonał śmierć, zmartwychwstając, jesteśmy teraz odrodzeni.

To znaczy, że istnieje poczucie, że nowe stworzenie jest już obecnie realizowane przez łaskę Boga poprzez wiarę w życie Jego ludu. Jest to oczekiwanie na to, co jeszcze nie jest nowym stworzeniem, to jest na przyszłe zmartwychwstanie ku ostatecznemu zbawieniu, które jest również wynikiem zmartwychwstania Jezusa. Rozważymy fakt, że Jezus spowodował nasze zmartwychwstanie w następnym wykładzie.

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Chrystusowych Dziejach Zbawczych. To jest sesja 11, Wydarzenia Zbawcze, Część 3, Wydarzenia Główne, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa.